

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych

Przewodnik

**Przyznanie prawa wykonywania zawodu pielęgniarki lub położnej
nie będącej obywatelem jednego z państw członkowskich Unii
Europejskiej, zamierzających wykonywać zawód na obszarze
Rzeczypospolitej Polskiej**

Warszawa, luty 2008

Spis Treści

I. Kryteria przyznania prawa wykonywania zawodu.....	3
1. Zezwolenie na pobyt stały – karta pobytu.....	4
2. Znajomość języka polskiego.....	5
3. Zaświadczenie o wykonywaniu zawodu pielęgniarstwa, położnej na podstawie przepisów obowiązujących w państwie, w którym dotychczas wykonywał zawód.....	5
4. Zaświadczenie odpowiedniego organu państwa, którego jest obywatelem, że nie został pozbawiony prawa wykonywania zawodu lub prawo to nie zostało zawieszona i nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w sprawie pozbawienia lub zawieszenia prawa wykonywania zawodu.....	5
5. Dyplom ukończenia polskiej szkoły pielęgniarstwa lub odpowiednio polskiej szkoły położniczych bądź uzyskany w innym państwie dyplom uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędny, zgodnie z odrębnymi przepisami - Uznawalność wykształcenia uzyskanego za granicą.....	6
6. Pełną zdolność do czynności prawnych.....	8
7. Stan zdrowia.....	8
8. Staż podyplomowy.....	8
II. Przyznanie prawa wykonywania zawodu na podstawie art. 13 ust 2 ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położniczych.....	10
III. Udzielanie świadczeń pielęgniarstwa i położniczych na podstawie art. 14 ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położniczych.....	10
IV. Uwagi końcowe.....	10
V. Przydatne kontakty.....	10

I. Kryteria przyznania prawa wykonywania zawodu

Zgodnie z **art. 13 ust. 1** ustawy z dnia 5 lipca o zawodach pielęgniarki i położnej (t. j. Dz. U. z 2001r. Nr 57, poz. 602 z późn. zm.) okręgowa rada pielęgniarek i położnych może przyznać prawo wykonywania zawodu pielęgniarki, zawodu położnej na stałe lub na czas określony, cudzoziemcowi, który:

- 1) posiada zezwolenie na pobyt stały w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) włada językiem polskim w mowie i piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej,
- 3) przedstawił zaświadczenie o wykonywaniu zawodu pielęgniarki, położnej na podstawie przepisów obowiązujących w państwie, w którym dotychczas wykonywał zawód,
- 4) przedstawi zaświadczenie odpowiedniego organu państwa, którego jest obywatelem, że nie został pozbawiony prawa wykonywania zawodu lub prawo to nie zostało zawieszono i nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w sprawie pozbawienia lub zawieszenia prawa wykonywania zawodu,
- 5) posiada dyplom ukończenia polskiej szkoły pielęgniarskiej lub odpowiednio polskiej szkoły położnych bądź uzyskany w innym państwie dyplom uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędny, zgodnie z odrębnymi przepisami,
- 6) posiada pełną zdolność do czynności prawnych,
- 7) posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu.
- 8) odbył 12-miesięczny staż podyplomowy w zakładzie opieki zdrowotnej.

Wymagane dokumenty:

Pielęgniarka, położna zamierzająca wykonywać zawód pielęgniarki, zawód położnej na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej winna złożyć w Okręgowej Izbie Pielęgniarek i Położnych następujące dokumenty:

- wniosek o przyznanie prawa wykonywania zawodu pielęgniarki, zawodu położnej i wpis do rejestru pielęgniarek, rejestru położnych,
- karta pobytu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej,
- zaświadczenie o wykonywaniu zawodu pielęgniarki, zawodu położnej na podstawie przepisów obowiązujących w państwie, w którym dotychczas wykonywał zawód,
- dokument poświadczający znajomość języka polskiego w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu,
- przedstawi zaświadczenie odpowiedniego organu państwa, którego wnioskodawca jest obywatelem, że nie został pozbawiony prawa wykonywania zawodu lub prawo to nie zostało zawieszono i nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w sprawie pozbawienia lub zawieszenia prawa wykonywania zawodu,
- dyplom lub właściwy dokument zaświadczający równoważność lub nostryfikację,
- oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych,
- zaświadczenie lekarskie potwierdzające stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu,
- 2 zdjęcia o wymiarach 24x28

1. Zezwolenie na pobyt stały – karta pobytu

Zgodnie z ustawą z dnia 13 czerwca 2003 roku o cudzoziemcach (t. j. Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 ze zm.) nie istnieje możliwość uzyskania zezwolenia na pobyt stały. Cudzoziemiec winien uzyskać **kartę pobytu**, która zawiera termin ważności. Kartę pobytu wydaje się cudzoziemcowi, który uzyskał:

- 1) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony;
- 2) zezwolenie na osiedlenie się;
- 3) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
- 4) status uchodźcy;
- 5) zgodę na pobyt tolerowany.

Karta pobytu, w okresie jej ważności, potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia, wraz z dokumentem podróży, do wielokrotnego przekraczania granicy bez konieczności uzyskania wizy.

Karta pobytu wydana cudzoziemcowi, który uzyskał:

- 1) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, jest ważna przez okres tego zezwolenia;
- 2) zezwolenie na osiedlenie się, jest ważna 10 lat;
- 3) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, jest ważna 5 lat.

Z uwagi na powyższe istnieje możliwość wydania prawa wykonywania zawodu wyłącznie na czas określony. Maksymalne ramy czasowe ważności prawa wykonywania zawodu będzie określała ważność Karty Pobytu. Z uwagi na niedostosowanie wzoru zaświadczenia do ustawy o cudzoziemcach niezbędne będzie ręczne wprowadzenie odpowiedniej adnotacji na stronie pierwszej prawa wykonywania zawodu według poniższego wzoru:

The image shows a sample certificate form titled "WZÓR" (Sample) with the Polish coat of arms. The form is for a "ZAŚWIADCZENIE nr ..." (Certificate no. ...) "o prawie wykonywania zawodu pielęgniarki, pielęgniarza*" (regarding the right to practice the profession of nurse, nursing assistant*). It includes fields for the recipient's name (Pani(Pan).....), date of birth (ur. dnia 19 r.), and place of birth (W (MIEJSCE URODZENIA)). There is a box for a photograph (MIEJSCE NA FOTOGRAFIE) and a box for a stamp (MIEJSCE NA PIECZEC OKRĄGLĄ). The text states that the holder is authorized to practice the profession of nurse, nursing assistant* on the territory of the Republic of Poland based on Article 12 of the Act of July 5, 1996. At the bottom, there are fields for the registration number (NUMER REJESTRU PIELEGNIAREK I POŁOŻNYCH) and the date and place of issuance (DATA I MIEJSCE WYDANIA ZAŚWIADCZENIA). A handwritten note with an arrow points to the stamp area, stating: "w tym miejscu wpisujemy termin ważności prawa wykonywania zawodu" (in this place we enter the validity period of the right to practice the profession).

2. Znajomość języka polskiego

Pielęgniarka i położna zamierzająca podjąć pracę na terenie Rzeczypospolitej Polskiej obowiązana jest władać językiem polskim w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu. Ustawodawca wymaga również, aby aplikant dostarczył dokument potwierdzający znajomość języka polskiego. Jednocześnie zaznaczam, iż nie istnieją przepisy wykonawcze, regulujące tę kwestię. Ustawodawca nie wskazuje ani organu upoważnionego do wydania takiego dokumentu ani procedury przeprowadzania ewentualnych egzaminów.

Z uwagi na powyższe, okręgowa izba pielęgniarek i położnych winna skierować aplikanta do instytucji zajmującej się prowadzeniem kursów języka polskiego, bądź wydającej certyfikaty jego znajomości. Jednocześnie należy zaznaczyć, iż znajomość języka polskiego, jest ważnym elementem wpływającym na bezpieczeństwo pacjenta. Instytucjami, które prowadzą tego typu działalność są uczelnie wyższe posiadające wydziały polonistyki.

Istnieje również możliwość złożenia egzaminu z j. polskiego przed Państwową Komisją poświadczania znajomości Języka Polskiego jako Obcego. Więcej informacji na temat procedury przystąpienia do egzaminu na stronie internetowej Biura Uznanalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej.

3. Zaświadczenie o wykonywaniu zawodu pielęgniarki, położnej na podstawie przepisów obowiązujących w państwie, w którym dotychczas wykonywał zawód

Powyższy wymóg dotyczy wyłącznie osób, które wykonywały zawód pielęgniarki w państwie pochodzenia. Wskazany dokument nie jest wymagany od osób, które po uzyskaniu dyplomu nie podjęły pracy w zawodzie pielęgniarki. Niniejszy dokument powinien być wydany przez uprawnione władze państwa macierzystego oraz przetłumaczony przez tłumacza przysięgłego.

4. Zaświadczenie odpowiedniego organu państwa, którego jest obywatelem, że nie został pozbawiony prawa wykonywania zawodu lub prawo to nie zostało zawieszono i nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w sprawie pozbawienia lub zawieszenia prawa wykonywania zawodu

W przypadku powyższego dokumentu, Okręgowa Rada Pielęgniarek i Położnych winna rozpatrywać każdy przypadek jednostkowo, uwzględniając regulacje prawne obowiązujące w państwie pochodzenia wnioskodawcy. W sytuacji, gdy w rodzimym państwie aplikanta nie istnieje samorząd zawodowy a sprawy związane z odpowiedzialnością zawodową rozpatrywane są przez sądy powszechne, dokumentem właściwym będzie zaświadczenie o niekaralności.

Do dokumentu dostarczonego przez pielęgniarkę lub położną powinno zostać dołączone tłumaczenie przysięgłe zaświadczenia. **Termin ważności niniejszego dokumentu wynosi 3 miesiące od dnia wydania.**

5. Dyplom ukończenia polskiej szkoły pielęgnarskiej lub odpowiednio polskiej szkoły położnych bądź uzyskany w innym państwie dyplom uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędny, zgodnie z odrębnymi przepisami - Uznawalność wykształcenia uzyskanego za granicą¹

5.1. Uznawalność wykształcenia – informacje ogólne

Aby posługiwać się dokumentem o wykształceniu (dyplomem, świadectwem itp.) w kraju innym niż kraj jego wydania, należy poddać go procedurze uznania zgodnie z obowiązującymi w danym państwie przepisami.

Zagraniczne dokumenty o wykształceniu mogą być uznane w celu kontynuacji kształcenia bądź w celu zatrudnienia. Pierwszy rodzaj, czyli uznanie w celu kontynuacji kształcenia w innym państwie nazywane jest uznaniem do celów akademickich. Drugi rodzaj, czyli uznanie w celu zatrudnienia, nazywane jest uznaniem do celów zawodowych.

Każdy kraj posiada własne przepisy regulujące uznawanie wykształcenia, często różne w przypadku uznania akademickiego i zawodowego.

5.2. Uznanie zagranicznego dyplomu w Polsce

Zagraniczny dyplom może zostać uznany w Polsce w różny sposób w zależności od tego, z jakiego kraju pochodzi, jakiego poziomu wykształcenia dotyczy i w jakim celu ma być uznany. Inaczej są traktowane dyplomy z krajów członkowskich UE, inaczej z krajów, z którymi Polska podpisała umowy o wzajemnym uznawaniu dokumentów o wykształceniu.

5.3. Ramy prawne uznawalności wykształcenia uzyskanego za granicą

Dyplomy ukończenia studiów wyższych oraz dyplomy o nadaniu stopni naukowych, które nie są objęte umowami bilateralnymi o wzajemnym uznawaniu wykształcenia, mogą być uznane za równorzędne odpowiednim polskim dokumentom jedynie w drodze postępowania nostryfikacyjnego.

W przypadku dokumentów o wykształceniu pochodzących z krajów, z którymi Polska zawarła umowę o wzajemnej uznawalności wykształcenia obowiązują odpowiednie konwencje międzynarodowe lub umowy dwustronne. Wykaz wszystkich aktów prawnych znajduje się na stronie internetowej Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej.

5.4. Uznanie świadectw szkolnych uzyskanych za granicą

Jeśli dane świadectwo jest objęte umową – uznaje się je automatycznie, zgodnie z ustaleniami tekstu umowy. Jeśli dany rodzaj świadectwa nie jest objęty umową, albo jeśli świadectwo pochodzi z kraju, z którym Polska nie zawarła umowy o równoważności wykształcenia, wówczas stosuje się do niego [Rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki z dn. 6 kwietnia 2006 r. w sprawie nostryfikacji świadectw szkolnych i świadectw maturalnych uzyskanych za granicą](#) (Dz. U. nr 63, poz. 443) uzyskanych za granicą, zgodnie z którym takie świadectwo

¹ informacje dotyczące uznawalności wykształcenia zawarte w pkt 5 pochodzą ze strony internetowej Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej - www.buwiwm.edu.pl

należy przedstawić w kuratorium oświaty. Warunkiem nostryfikacji świadectwa jest jego zalegalizowanie w polskiej placówce dyplomatycznej w kraju wydania.

5.5. Uznanie dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą

Jeśli dany tytuł zawodowy jest wymieniony w tekście umowy bilateralnej lub konwencji międzynarodowej, można uzyskać potwierdzenie jego uznania w Biurze Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej. Jeśli dany tytuł nie jest wymieniony w umowie lub jeśli dyplom pochodzi z kraju nie objętego umową międzynarodową, wówczas stosuje się do niego przepisy o nostryfikacji. Szerszych informacji na temat procedury nostryfikacji udziela Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej.

5.6. Nostryfikacja zagranicznych dyplomów ukończenia studiów wyższych

Nostryfikacji podlegają dyplomy uzyskane w krajach, z którymi Polska nie zawarła oddzielnych dwustronnych porozumień o uznaniu równoważności wykształcenia.

Nostryfikację przeprowadza większość wydziałów uczelni państwowych, które prowadzą również dany kierunek studiów. Wydział taki wybiera się samodzielnie i zwraca o nostryfikację dyplomu do Rady Wydziału. Uprawnienia do nostryfikacji dyplomów na poziomie polskiego licencjata oraz magistra posiadają wszystkie wydziały uczelni, które z danej dziedziny mogą nadawać polski stopień naukowy doktora.

Przebieg procesu nostryfikacji zależy w dużej mierze od uczelni, najczęściej polega na porównaniu programów studiów krajowych i odbytych za granicą. Polski odpowiednik zagranicznego tytułu jest określany właśnie w drodze nostryfikacji. Niemożliwe może się okazać uznanie dyplomu uzyskanego po dwóch latach, bowiem w Polsce najkrótsze studia trwają 3 lata i dają tytuł licencjata lub inżyniera. Uczelnia może wziąć pod uwagę intensywność studiów, wyniki lub prestiż uczelni zagranicznej i uznać zagraniczny tytuł na poziomie, jaki uzna za słuszny, może także w przypadku znaczących różnic programowych poprosić o zdanie dodatkowych egzaminów lub zaliczeń.

Dokładnych informacji udzieli dopiero konkretna uczelnia, która w przeprowadzaniu nostryfikacji ma dużą autonomię działania. Radzimy zwrócić się z prośbą o nostryfikację do placówki, która prowadzi podobny profil studiów do tych odbytych za granicą studiów.

Ubiegając się o nostryfikację należy złożyć oświadczenie, że dyplom i tytuł zawodowy, o którego nostryfikację kandydat się ubiega, nie stanowiły dotychczas przedmiotu czynności nostryfikacyjnych w żadnej uczelni w kraju.

Ponieważ nostryfikację przeprowadzają jedynie uczelnie spełniające podane wyżej warunki, są to głównie wybrane uczelnie państwowe oraz niektóre uczelnie niepaństwowe.

5.7. Potwierdzenie równoważności dyplomów objętych umowami

W celu ułatwienia posługiwania się zagranicznym dyplomem uznanym na podstawie umowy o uznawalności wykształcenia niezbędne jest poświadczenie jego równoważności z odpowiednim dyplomem polskim. Istnieją dwa sposoby poświadczania równoważności zagranicznego dyplomu:

1. opinia ogólna, nieimienna wydana przez Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej. W celu jej uzyskania należy przesłać pocztą lub faksem kopię dyplomu i wykazu ocen oraz podanie z prośbą o informację o równoważności danego dyplomu z dyplomami polskimi. W odpowiedzi na nie Biuro przesyła na adres zainteresowanego pismo z informacją o tym, jakiemu dyplomowi polskiemu odpowiada dyplom uzyskany za granicą. Przeciętny czas wystawienia – 2 tygodnie.
2. zaświadczenie imienne wystawiane przez Ministerstwo Edukacji Narodowej. W celu jego uzyskania należy (osobiście bądź przez osobę upoważnioną) złożyć w siedzibie Biura następujące dokumenty: oryginał dyplomu i wykazu ocen (do wglądu), tłumaczenie dyplomu i wypisu ocen dokonane przez polskiego tłumacza przysięgłego (oryginał + 1 kopia), 2 kopie dyplomu i wykazu ocen, wniosek o wydanie zaświadczenia (formularz na miejscu). W przypadku stopni naukowych zamiast wykazu ocen należy przedstawić 2 kopie niższego dyplomu. Zaświadczenie przesyłane jest przez MEiN listem poleconym w ciągu ok. 4 tygodni.

W obu przypadkach dokumenty przyjmowane są w Biurze Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej, ul. Smolna 13, V piętro, pok. 505-510, w godz. 8.00-16.00.

Z uwagi na powyższe, każdorazowo Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych winna skierować osobę zainteresowaną do Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej, Warszawa ul. Smolna 13, V piętro, pok. 505-510, w godz. 8.00-16.00, która jest organem uprawnionym do wydawania zaświadczeń stwierdzających równoważność wykształcenia.

6. Pełną zdolność do czynności prawnych

Dokumentem poświadczającym pełną zdolność do czynności prawnych jest stosowne oświadczenie wnioskodawcy.

7. Stan zdrowia

Stan zdrowia winien zostać potwierdzony aktualnym zaświadczeniem lekarskim wydanym przez polskiego lekarza.

8. Staż podyplomowy

Zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 6 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, jednym z wymagań, które obowiązuje jest spełniać cudzoziemiec starający się o prawo wykonywania zawodu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej jest odbycie 12 miesięcznego stażu w zakładzie opieki zdrowotnej.

Na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, okręgowa rada pielęgniarek i położnych może przyznać cudzoziemcowi niebędącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który spełnia warunki określone w art. 11 ust. 2 pkt 2, 4 i 5 (posiada dyplom ukończenia polskiej szkoły pielęgniarskiej lub odpowiednio polskiej szkoły położnych bądź uzyskany w innym państwie dyplom uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędny, zgodnie z odrębnymi przepisami, posiada pełną zdolność do czynności prawnych, posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu),

ograniczone prawo wykonywania zawodu na czas odbycia stażu podyplomowego lub kształcenia podyplomowego.

Zarówno w art. 13 ust 1 pkt 8 jak i w art. 13 ust 3 ustawodawca używa określenia „staż podyplomowy”. Z uwagi na powyższe wydaje się, iż w przypadku stażu odbywanego przez cudzoziemców w sposób analogiczny zastosowanie będą miały przepisy dotyczące odbywania stażu podyplomowego przez absolwentów polskich szkół pielęgniarek i położnych.

II. Przyznanie prawa wykonywania zawodu na podstawie art. 13 ust 2 ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 5 lipca o zawodach pielęgniarstwa i położnej (t. j. Dz. U. z 2001r. Nr 57, poz. 602 z późn. zm.) Okręgowa rada pielęgniarek i położnych może przyznać prawo wykonywania zawodu osobie nieposiadającej zezwolenia na pobyt stały w Rzeczypospolitej Polskiej, która spełnia warunki:

- 1) włada językiem polskim w mowie i piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu pielęgniarstwa, położnej,
- 2) przedstawił zaświadczenie o wykonywaniu zawodu pielęgniarstwa, położnej na podstawie przepisów obowiązujących w państwie, w którym dotychczas wykonywał zawód,
- 3) przedstawi zaświadczenie odpowiedniego organu państwa, którego jest obywatelem, że nie został pozbawiony prawa wykonywania zawodu lub prawo to nie zostało zawieszona i nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w sprawie pozbawienia lub zawieszenia prawa wykonywania zawodu.

Wydaje się, iż u podstaw *ratio legis* wskazanego wyżej przepisu leżała chęć zapewnienia przez ustawodawcę uproszczonej w stosunku do art. 13 ust 1 procedury przyznania prawa wykonywania zawodu osobom z odpowiednio wysokim, często specjalistycznym wykształceniem, z dużym doświadczeniem zawodowym oraz nieposzlakowaną opinią. Wskazana wyżej uproszczona procedura powinna być stosowana w drodze wyjątku i w sposób ostrożny, tylko w sytuacjach nie budzących najmniejszych wątpliwości. Tak jak zostało to wskazane, argumentami przemawiającymi za zastosowaniem takiej procedury winny być wysokie kwalifikacje poparte odpowiednim wykształceniem, odpowiedni staż zawodowy oraz nieposzlakowana opinia.

Wydaje się, iż przy stosowaniu procedury wynikającej z art. 13 ust 1. ustawy o zawodach, analogiczne zastosowanie znajdują regulacje Kodeksu Postępowania Administracyjnego odnoszące się do procedury wydawania decyzji o charakterze uznaniowym, a zwłaszcza art. 77 § 1 kpa. Podkreślić należy zatem iż zgodnie z wyrokiem NSA SA 234/81 ONSA 1981/23, „(...)uznaniowy charakter decyzji organu administracji państwowej nie zwalnia tego organu od obowiązku wszechstronnego zebrania i zbadania materiału dowodowego, całkowitego wyjaśnienia sprawy i wydania decyzji przekonującej pod względem prawnym i faktycznym.”

III. Udzielanie świadczeń pielęgnarskich i położniczych na podstawie art. 14 ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położniczych

Zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 5 lipca o zawodach pielęgniarstwa i położniczych (t. j. Dz. U. z 2001r. Nr 57, poz. 602 z późn. zm.) pielęgniarka, położna o odpowiednio wysokich kwalifikacjach, nie posiadająca prawa wykonywania zawodu w Rzeczypospolitej Polskiej, ale posiadająca to prawo w innym państwie, może brać udział w naradzie pielęgnarskiej oraz udzielać świadczeń wymienionych w art. 4 lub w art. 5 ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położniczych, których potrzeba wynika z narady, jeżeli została zaproszona przez:

- 1) szpitale lub medyczne instytuty naukowo-badawcze,
- 2) Naczelną Radę Pielęgniarek i Położnych lub właściwą okręgową radę pielęgniarek i położnych

IV. Uwagi końcowe

Należy podkreślić, iż zgodnie z przytoczonym wyżej art. 13 ustawy z dnia 5 lipca o zawodach pielęgniarstwa i położniczych (t. j. Dz. U. z 2001r. Nr 57, poz. 602 z późn. zm.), przyznanie prawa wykonywania zawodu cudzoziemcom, odbywa się na zasadzie fakultatywności. Dlatego też wszelkie decyzje dotyczące stwierdzenia bądź odmowy stwierdzenia prawa wykonywania zawodu winny uwzględniać jednostkową sytuację faktyczną i prawną wnioskodawcy oraz w szczególności odpowiadać zadaniom samorządu określonym w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 roku o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. z 1991 r. Nr 41, poz. 178 ze zm.)

V. Przydatne kontakty

www.buwiwm.edu.pl
www.izbapiel.org.pl
www.mz.gov.pl